Newroz Hejmar (68 -69) Rûpel (14) Hizêran-Tebax 2006z – 2618k

Gelê Libnanê di nav destê Isrîlê de diferfite!!

*Serdarê Bedirxan

Eve 11 roj in ku dewleta Israîlê bi bumbe, balefir, keştiyên mûçeavêj, tang û topan Libnan gulebaran dike. Pir, balefirgeh, rê û dezgehehên dewletê ji êrêşên xwe re kirine armanc, bi sedan kuştî û birînadar li kolanan û di bin kavilên avahiyên wêrankirî de mane, gel bê xwarin, derman û av ma ye, bê ku tukes ji civaka Erebî, Islamî û navnetewî di gazî û hawara wî de here, destê arîkariyê dirêjî wî bike!!.

Parta Hizbullah ya ku birêz Hesen Nesrellah serokatiya wê dike, beriya derdora du hefteyan, du leşkerên Israîlê revandin û dîl girtin, xwestin ku bi berdana herdu leşkeran, dîlên Parta xwe û yên Filestînê û Ereban ku di girtîgehên Israîlê de ne bêne berdan. Lê, dewleta Israîlê, ev yeka han ne pejirand, û dest bi şerê xwe yê giran kir.

Bêgomane ku gereke artêşa dewleta Libnanê li ser hemî qada welêt serdest be û berevaniyê di ber de bike, sînorên wî biparêze, nabe ku partiyek bi tena xwe xwedî hêz û leşker be, biryarê bi pêxistin û vemirandina şeran bide. Lê, bi herhawî, dewleta Israîlê bi kîneke reş agir bi ser serê gelê Libnanê de dibarîne, ya ku dibe egera kuştina zarok, jin û kalan...Ji hêla din ve, leşkerên hizbullah mûçeyan tavêjin bakurê Israîlê, û agirê vî şerî roj ji rojê gurtir dibe, jîna gel dibe dojeh. Bi rastî, ev şerê ha, şerekî gemar e, hovane ye, gereke bi lez bête rawestan û xwîna gelê Libnanê bête parastin, babeta çekên hizbullah di çarçewa guftûgoyên di navbera hêzên Libnanê yan civaka navnetewî de bête çareserkirin.

Ma qey hestên mirovatiyê bi mirovan re nemane?!!..Ma xwîna mirovan çiqasî erzan bûye!!..De bera deng û gumîna top û firokan ji guhê keç û lawên Libnanê bikeve, kalîn û nalîna birîndaran bête birîn, aştî û aramî konên xwe li seranserî Libnanê, vî welatê xweşik û şêrîn vegire!!

22/07/2006

****

Dumahîk : Di ber zimanê....

belavkirin û di gelek malperan de cî girt.

Di daxuyanê de, hatibû ku, girtin û zîndan tu carî wê nebine kelem di riya liberxwedana di ber zimanê me yê dê de. Fêrbûna xwendin û nivîsandina bi zimanê me yê Kurdî, her dê bimîne erkek sereke ji yên netewî û navnîşana maf û rûmeta me ya mirivan e.

Çendî karbidestên dewletê di derbery zimanê me yê Kurdî de, dilteng û çavsor bin, ewqas heval, hogir, keç û xortên gelê me yê Kurd li Sûriyê, dê li zimanê xwe yê dê bêtir bibin xwedî. Û bêguman, dilê mezinan yên weke Celadet Bedirxan, Nûridîn Zaza, Osman Sebrî û Cegerxwîn, di gorê de, wê şa û geş bikin.